

Težko je povedati, kedaj so bila ta evangelija preložena. Mi sodimo, da so se preložila začetkom XVII. veka še pred letom 1612., zatore prvlje nego je izdal vladika Toma Hren svoja »Euangelia inv Lystove«, kajti ko bi ta bila že na svetlem, bi je pač bil poznal dotični duhovnik in jemu bi jih ne bilo treba šele prelagati — na Dalmatina pa se menda nê hotel ozirati, ker je ta bil protestant.

Pri Miklošiči (Vrgl. gramm. I.₂ pag. 597¹ in III.₂ pag 549¹) navaja se kriva letnica (1620, 1629) o času, kedaj so se tiskala Stapletonova evangelija, ravno tako po njem i v »Slovenski slovnici« (pag. 374) iz leta 1881. Stapleton je izdal svojo knjigo: *Promtuarium morale super Evangelia Dominicalia totius anni*:

Ad { *Instructionem Concionatorum.*
Reformationem Peccatorum,
Consolationem Piorum.

*Ex Sacris Scripturis SS. Patribus, & optimis quibusque authoribus studiose collectum: Authore THOMA STAPLETONO ANGLO, S. Theol. Doctore, & Regio Professore Lo-nany. Editio altera ab ipso authore aucta & recognita, Pars AEstivalis. Antverpie. M.D.XCIII. tedaj že 1593. Pars Hyemalis pa je prišla tudi že drugikrat na svetlo 1615 v Kolonji. Editio altera ab ipso authore aucta & recognita. Coloniae Agrippinae. Ravno tam je prišla spet nova izdaja zimskega dela na svetlo 1620 l. — Po kaki knjigi da je prelagal: *Euangelia in Festis Sanctorum totius Anni*, tega ne pripoveduje naš anonymus.*

Rokopis ima svojo važnost v jezikoslovnem oziru, — dokaz je že to, ker ga prof. Miklošič po našem prepisu večkrat citira v navedeni Vgl. gramm. d. slav. spr. I.₂ & III.₂ — o čemer se uveri kmalu vsak čitatelj, ki le nekoliko pazljivo čita evangelija. On nahaja stare, vele redke oblike in druge slovniške prikazni, ki so tem zanimivejše, ker dotični prelagatelj nê poznal nobene (nam. Bohoričeve) slovnice in je zatore pisal, kakor je govoril sam in kakor zvečine govori še denes naše ljudstvo.

Konečno še se naj omeni, da nê pisala vsega rokopisa samo jedna roka, no pisali sta ga dve. Druga roka pisala je 29. i 31. evangelije; pri inih pa samo tu i tam kaj vmes: bodi si samo kake besede ali pa cele stavke na pr. evang. 11, 12.

Imenitnost rokopisa in želja, da i mi nekoliko pripomoremo ž njegovo objavo k spoznavanju našega slovstva, kakor tudi želja, izražena v »Ljubljanskem Zvonu« VI., 434, naj opišemo kde obširneje ta rokopis, napotile so nas, da ga tu v celoti podajemo prosvetljenim rojakom v blagohotno presojo.«

Trubarjeva slika. Po prizadevanji nekega v Oseku v Slavoniji živečega pisatelja slovenskega je slikar *Sessia* naslikal z oljnatimi barvami sliko osnovatelja novoslovenskega slovstva — *Primoža Trubarja*. Priznani umetniški znatelji hvalijo sliko kot jako lepo, umetniški dovršeno delo. Slika je razstavljena tudi v Ljubljani v prodajalnici Giontinijevi. Želeti bi bilo, da bi to sliko Trubarjevo kupil kakšen domač javni závod na pr. Rudolfinum.

„Ljubljanski Zvon“

Izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Lastniki in založniki: **Fr. Levec** i. dr. — Izdajatelj in odgovorni urednik: **Fr. Levec**. Uredništvo in upravništvo v *Ljubljani*, v knežjem dvorci v Gosposkih ulicah, 14.

Tiska »Narodna Tiskarna« v Ljubljani.